

[Miljøministeren]

Reglerne om bortskaffelse af kemikalieaffald findes i bekendtgørelse nr. 121 af 17. marts 1976 om kemikalieaffald.

Kemikalieaffaldsordningen indebærer, at virksomheder, som har kemikalieaffald, skal anmelde det til kommunen og aflevere det til den kommunale modtageordning, medmindre de kan godtgøre, at de selv er i stand til at bortskaffe affaldet forsvarligt.

Virksomhederne skal således allerede efter de eksisterende regler dokumentere, at affaldet bortskaffes forsvarligt, hvis det ikke afleveres til en kommunal modtageordning.

Kemikalieaffald kan bortskaffes forsvarligt ved *deponering* på følgende måder:

1. På Kommunekemis deponeringsplads ved Klintholm: Kemikalieaffald, der afleveres til den kommunale modtageordning, viderendes til Kommunekemi. Dersom affaldet uden yderligere behandling kan deponeres, køres det til endelig deponering på Klintholm. Virksomhederne modtager kopi af Kommunekemis deklaration om deponering.

2. På specialdepot for kemikalieaffald. – Dersom virksomheden har ønsket at deponere kemikalieaffaldet på et specialdepot, som skal godkendes hertil efter kap. 5 i miljøbeskyttelsesloven, skal virksomheden efter reglerne i kemikalieaffaldsbekendtgørelsen over for kommunalbestyrelsen godtgøre, at dette kan ske forsvarligt, at specialdepotet er godkendt til at tage den pågældende art af kemikalieaffald, samt at transporten foregår forsvarligt. Kommunernes dispensation fra afleveringspligten efter kemikalieaffaldsbekendtgørelsen vil i så fald være dokumentation for forsvarlig deponering.

Såfremt virksomheden ikke over for kommunalbestyrelsen kan godtgøre, at en eventuel deponering vil være forsvarlig, f. eks. hvis virksomheden ønsker at deponere affaldet på en kontrolleret losseplads, skal kommunalbestyrelsen nægte dispensation for afleveringspligten.

De af miljøstyrelsen udarbejdede kemikalieaffaldskort, som skal medfølge ved landevejstransport af kemikalieaffald, indeholder bl. a. vejledning om håndtering og bortskaffelse af kemikalieaffald. Det fremgår af disse kort, at kemikalieaffald ikke må deponeres på losseplads.

Endvidere er det et almindeligt vilkår for godkendelse af kontrollerede lossepladser

efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5, at kemikalieaffald ikke må modtages, samt at der skal være opsyn på pladsen.

Det ses heraf, at der allerede ifølge de nuværende regler om kemikalieaffald findes et kontrolsystem til dokumentation for betryggende deponering.

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til problemerne omkring den fælleskommunale losseplads ved Nykøbing Falster. Miljøstyrelsen har oplyst, at man er i færd med at undersøge den konkrete sag, og at styrelsen vil udarbejde en redegørelse for sagen.

Jeg har bedt miljøstyrelsen om at blive orienteret om redegørelsen. Når miljøstyrelsens redegørelse foreligger, vil jeg fremsende den til folketingets miljø- og planlægningsudvalg med mine eventuelle kommentarer.

Til *miljøministeren* (4/5 79) af:

Waldorff (VS):

»Hvilke planer har ministeren om at skærpe kontrollen med de kommunale lossepladser, sådan at man dels undgår deponering af kemikalieaffald, dels sikrer, at myndighedernes påbud bliver efterkommet?«

(Spm. nr. 927).

Begrundelse.

Skandalen omkring den fælleskommunale losseplads ved Nykøbing Falster, hvor tusindvis af liter fenol, blymønje, fortynder, olieaffald m.m. i strid med lovgivningen skal være blevet anbragt med stor risiko for bl. a. grundvandet, viser de enorme mangeler ved administrationen af miljølovgivningen på kemikalieområdet.

– Amtets og kommunernes løbende tilsyn med lossepladsen har været utilstrækkeligt, og det er sandsynligt, at kemikaliedeponeringen ikke ville være blevet opdaget, hvis ikke lokalbefolkningen havde anmeldt det.

– De ansvarlige for lossepladsen har indtil politianmeldelsen for 14 dage siden kunnet se stort på amtets og Miljøankenævnets påbud.

– Der har ikke været den fjerneste kontrol med det affald, som private virksomheder har læsset af.

– De private virksomheder kan i praksis skyde ansvaret for deres kemikalieaffald fra